

Sempre que anem a la Renegà ens emportem bosses per recollir el nostre fem i, ben a sovint, la consciència —i la xafogosa inconsciència— ens convida a omplir les bosses sobreres amb les deixalles d'individus que podríem qualificar de porcs. Aquesta gentola, però, és infinitament més marrana que els porcs, perquè els animals no ho deixen tot ple de llandes, plàstics, papers o vidres pel terra. Són delinqüents. Des de març que no hi havíem tornat. D'un parell de setmanes ençà que hem agafat la seguida d'anar-hi i, en poc temps, coincidint amb l'inici de l'estiu i, per tant, l'aglomeració de turistes a les nostres platges, hem comprovat com la Renegà s'omplia de brutícia i immundícia subhumana. Tot i això, ens hem alegrat avui de trobar-nos amb una colla de persones que estava netejant la zona. Havien apilat bosses i bosses de deixalles, com si d'un vòmit del paratge es tractara. Li hem preguntat a un dels escombrires si eren alguna mena de brigada dels ajuntaments de Benicàssim o d'Orpesa i, com ja havíem endevinat, ens ha respost que no. Són **R de Renegà**. L'home ens ha explicat que els camions dels ajuntaments només recullen les bosses dels contenidors, però que no existeix personal municipal destinat a rastrejar i recollir les deixalles que el turistes delinqüents abandonen entre pins, margallons, grava i roques. Encara ha anat més lluny i ho ha pogut dir més alt, però no més clar: que els ajuntaments es desentenent perquè tenen tants interessos com les constructores i que, en fi, segurament, ja els va bé que tot s'embrute i que qualsevol dia, accidental o provocat, s'hi bote foc per requalificar aquest espai únic de costa verge que queda a la Plana Alta. I és absolutament únic perquè no queda gairebé cap altre paisatge a les nostres costes on les muntanyes i el bosc mediterrani baixen com ací fins a vora mar. La Renegà és avui una illa assetjada a l'oest, al nord i al sud per la depredadora construcció de luxosos **nínxols**

amb jardí, piscina i terrassa, des d'on els morts [bronzejats](#), mojito en mà, davant de la mar s'emmirallen per contemplar l'enquitranada putrefacció del Mediterrani. La seua pròpia, al capdavall.

Vídeo de la recollida d'avui